+ Аналогостъ.

Анаграмма с. разместване на някои букви, въ единъ думи такъ що сѫщитѣ думи да съставятъ друга друга: мир, рим, рам, дарм.

Анализдирамъ гл. разлагамъ нѣщо цѣло на съставнитѣ му части.

Анадолъ с. отъ Анатоли, мѣстна земя, мала азия на изтокъ

Анадолецъ, — олия, с. изъ анадолъ, житель на мала азия.

Анализисъ, и — лизъ с. 1) разлагание цѣлото на съставнитѣ му части. 2) мат. учение за величинитѣ на величинитѣ въ мѣрни родове.

Аналитика с. 1) въ математика: прилѫжение на алгебрѫтѣ къмъ геометриятѣ. 2) въ логиката способъ за ѫдение, кѫдѣто възвожда отъ слѣдствията къмъ начѧлата, и отъ дѣйствията къмъ причинитѣ.

Аналогъ, ~~ви~~, аналогъ, — логъ, и налогъ, вы сокъ постъ вещъ въ черквѧ за слагание книгитѣ при нѣвцитѣ.

Аналогия с. 1) фил. отношение на нѣкои прѣдмѣти къмъ други. 2) мат. подобие, сходство на нѣкои аналитически дѣйствия помежду имъ.

Аналогически, нар. по правилата на аналогиятѣ.

Анархия с. сѣстоянието на единъ държавѣ, въ което нѣма глава и установено правителство; безначалие.

Анасонъ, с. растѫние и плодъ; едно дѫхаво чурѫго на ракиятѣ: анасонлия ракия.

Анатема с. отлѫчване отъ черквѧ; отъ обществото на вѣрнитѣ; не пущане въ черквѧ; проклетване; проклетия. Анатема го, казватъ кого помежитъ дявола. Анатема те дявоме! Анатема, да бѫде проклетъ и отлѫченъ § на врага и повраго.

Анатемникъ с. проклетникъ, проклетъ всенародно, бѫде анатемнико, проклетно, казвачъ комуто ръ е бѫдъ нѣщо.

Анатомия, с. 1) наука за вѣтрешнитѣ строения на орѫдиятѣ тѣла; трупоразнемание. 2) въ рисование и ваяние: изображение на човѣкъ или животно съ снетѫ кожа и, безъ кожѫ.

Анаграма гр. = награма.

Анахронизмъ, с. 1) погрѣшка въ показване врѣмето на нѣкое сѫбитие. 2) да въвреш нѣщо на което не сега врѣмето, или е минѫло.

Ангажирувамъ, — рамъ.

Ангария, — рія, = гария, тѫлка, медрия.

Ангелика, с. 1) = аглика. 2) дилянка. 3) особенни дѫхавы сухи корени, които чурятъ въ ракиятѣ.

Ангелина им. соб. на жени.

Ангели-Бангели, дигнѫхъ го ангели-бенгели

Ангелко и ангелче, го ~~ангелко~~ ум. отъ ангелъ, соб. им.

~~Ангеловидень, на, но. прв. какъ-то имъ вѫдъ на ангелъ~~

Ангеловъ, ва, во, ~~прл.~~ отъ ангелъ; на ангела.

~~Ангеловъ рачелъ, на, но. прг. тоже що ангеловидень~~

Ангелоименитъ, та, то прг. Цвр. Знаменитъ, почтенъ въ имѧ на ангелитѣ. 2) който носи името на нѣкой ангелъ; ангелоименъ.

МЦВ V 809